

- виникають адміністративно-процесуальні правовідносини, а отже, і передбачені законом процесуальні права та обов'язки;
- учасники публічно-правового спору стають сторонами;
- допускається забезпечення позову;
- не допускається пред'явлення тотожного позову [5].

Отже, відкриття провадження в адміністративній справі – це самостійна стадія адміністративного процесу, без якої неможливі судовий захист порушених або оспорюваних прав та законних інтересів.

Список використаних джерел:

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06 липня 2005 року: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 10 червня 2014 р.: (офіційний текст). – К.: Паливода А.А. – В., 2014. – 196 с.
2. Кузьменко О.В. Курс адміністративного процесу : навчальний посібник / О.В. Кузьменко. – К. : Юрінком Інтер, 2012. – 208 с.
3. Кодекс адміністративного судочинства України: Науково-практичний коментар / За ред. С.В. Ківалова, О.І. Харитонової. – Х.: ТОВ «Одисей», 2007. – 560 с.
4. Цивільний процес: навчальний посібник. / А.В. Андрушко, Ю.В. Білоусов, Р.О. Стефанчук, О.І. Угриновська та ін. / За ред. Ю.В. Білоусова. – К.: Прецедент, 2005. – 172 с. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу / <http://radnuk.info/pidrychnuku/tsuvil-pro/267-biloysov/4072--15-----s-1---.html>
5. Кравчук В.М. Науково-практичний коментар Кодексу адміністративного судочинства України. – Х.: Фактор. 2011. – 800 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.lvoas.gov.ua/structured/info4people/poradokpozov/item/19007/>

Кащенко А.В.

студентка,

Національний гірничий університет

ІНВЕСТИЦІЙНО-ПРАВОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Інвестиції торкаються самих глибинних основи господарської діяльності, визначаючи процес економічного росту в цілому. У сучасній ситуації інвестиції виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу України зі стану хронічної економічної кризи, здійснення структурних зрушень у народному господарстві, упровадження сучасних досягнень технічного прогресу, підвищення

якісних показників господарської діяльності на мікро- і макро- рівнях. Активізації інвестиційного процесу є одним з найбільш діючих механізмів подальших соціально-економічних перетворень.

В умовах ринкової економіки можливостей для інвестування досить багато. Разом з тим будь-яке підприємство має обмежені вільні фінансові ресурси, доступні для інвестування. Науковий інтерес до проблеми інвестиційної діяльності організацій досить великий, про що свідчать численні публікації в наукових і науково-практичних виданнях.

Слід зазначити, що внесок у розробку даної проблеми вносять як вітчизняні, так і зарубіжні вчені та практики. Так, теоретичні основи цієї тематики закладені в розробках, концепціях і гіпотезах, обґрунтовані і представлені в сучасній науковій літературі, зокрема таких вчених як Бень Т., Бланк І.А., Гриньова В.М., Ковалев В.В., Коюда В.О., Коюда О.П. та інших.

У сучасному світі різноманітних і складних економічних процесів і взаємовідносин між громадянами, підприємствами, фінансовими інститутами, державами на внутрішньому та зовнішньому ринках гострою проблемою є ефективне вкладення капіталу з метою його збільшення, тобто інвестування. Інвестиції в даному контексті є неодмінною умовою виходу на якісно новий рівень, що забезпечує продовження старих конкурентних переваг або створення нових. Крім того, інвестиції затребувані в ряді антикризових заходів. Інвестиції є невід'ємною складовою частиною сучасної економіки. Від кредитів інвестиції відрізняються ступенем ризику для інвестора (кредитора) – кредит і відсотки необхідно повертати в обумовлені терміни незалежно від прибутковості проекту, інвестиції повертаються і приносять дохід в прибуткових проектах.

Інвестиціями є усі види майнових і інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької й іншої діяльності, у результаті якої створюється прибуток (доход) чи досягається соціальний ефект (ст. 1 Закону України «Про інвестиційну діяльність»). Оскільки основною метою інвестиційної діяльності є забезпечення реалізації найбільш ефективних форм вкладення капіталу, спрямованих на розширення економічного потенціалу підприємства, важливим аспектом, що характеризує проблематику інвестиційної діяльності, є адекватна оцінка економічної ефективності інвестиційних проектів. При цьому проблема прийняття рішення про інвестиції полягає в оцінці плану

передбачуваного розвитку подій з точки зору того, наскільки зміст плану та ймовірні наслідки його здійснення відповідають очікуваного результату.

Практика інвестиційного аналізу свідчить про наявність численних підходів до оцінки інвестиційних проектів. Увесь комплекс методичних підходів до оцінки інвестиційних проектів за можливістю кількісної оцінки поділяють на три групи:

- фактори, вплив яких вимірюється кількісно, – кількісні критерії прийняття інвестиційних рішень;
- фактори, вплив яких вимірюється кількісно лише частково;
- якісні фактори, вплив яких зовсім не можна вимірити кількісно.

Кількісні фактори оцінки ефективності інвестиційних проектів сьогодні набули найбільшого поширення і використовуються для кількісної оцінки фінансово-економічного ефекту інвестиційних проектів. Значення аналізу для планування та здійснення інвестиційної діяльності дуже важливо. Для планування та здійснення інвестиційної діяльності особливу важливість має попередній аналіз, що проводиться на стадії розробки інвестиційних проектів і сприяє прийняттю розумних і обґрунтованих управлінських рішень.

Досить часто підприємство стикається з ситуацією, коли є ряд альтернативних (взаємовиключних) інвестиційних проектів. Природно, виникає необхідність у порівнянні цих проектів і виборі найбільш привабливих з них за будь-якими критеріям. Головним напрямком попереднього аналізу є визначення показників можливої економічної ефективності інвестицій, тобто віддачі від капітальних вкладень, які передбачені по проекту. Як правило, в розрахунках приймається до уваги тимчасовий аспект вартості грошей. В умовах ринкової економіки можливостей для інвестування багато. Разом з тим обсяг фінансових ресурсів, доступних для інвестування, у будь-якого підприємства обмежений.

Сьогодні особливо важливою є необхідність вдосконалення державної інвестиційної політики, спрямованої на активізацію інвестиційної діяльності, оскільки держава виступає головним координатором інвестиційної діяльності в країні та прискорення економічного зростання. Інвестиційна політика держави – це комплекс правових, економічних та адміністративних заходів держави, спрямованих на поширення та активізацію інвестиційних процесів. Аналіз світової практики інвестиційних процесів дає

можливість виділити два типи державної інвестиційної політики: пасивну та активну.

В юридичній літературі триває дискусія, нормами якого права має регулюватися інвестиційна діяльність. Деякі автори пропонують, щоб ці відносини регулювалися виключно законами приватного права. Уявляється, що повна абсолютизація приватного чи господарсько-правового регулювання інвестиційних правовідносин не враховує їхнього публічного аспекту, а тому є не цілком виправданою. З огляду на це, виявляється слушною для українських реалій і обґрунтованою точка зору про те, що в сучасних умовах інвестиційні правовідносини з приводу інвестиційної діяльності доцільно врегульовувати як нормами приватного, так і нормами публічного права.

Усі норми права, що регулюють інвестиційну діяльність доречно розподілити на три групи. До першої групи норм можна віднести конституційні, господарські, цивільні, земельні, природо ресурсні, фінансові та адміністративно-правові норми щодо підстав та порядку початку і завершення інвестиційної діяльності. До другої – господарські, цивільні, земельні, природо ресурсні, фінансові та адміністративно-правові норми щодо визначення правомочностей інвестора та інших учасників інвестиційної діяльності. До третьої групи варто віднести господарські, цивільні, земельні, природо ресурсні, екологічні, фінансові, адміністративні та кримінальні норми щодо захисту інвестицій і прав інвестора. Наведене свідчить, що сукупність норм, якими регулюється інвестиційна діяльність складає комплексний міжгалузевий інститут в його об'єктивному розумінні. Зокрема, в такому правовому регулюванні, серед інших, норми адміністративного права охоплюють значну сферу інвестиційних правовідносин.

У сучасних умовах дослідники відзначають недостатню дієздатність механізмів адміністративного забезпечення ринкових прав і свобод інвесторів, а також низький рівень захисту інвестицій. Зокрема, найбільше відставання спостерігається за критерієм доступу до інформації та її розкриття, що підвищує ймовірність придбання ризикованих інвестиційних пакетів внаслідок складності вивчення потенційних партнерів та загроз втрати управління інвестиціями. Тож, попри наявність важливих передумов, зокрема макроекономічної стабільності, значного прориву у лібералізації підприємницької діяльності, лібералізації зовнішньої торгівлі, між народного руху капіталу та оздоровленні фінансового сектору, в

Україні зберігаються такі системні загрози для інвесторів як: політична нестабільність, нестабільне й непередбачуване правове поле, високий рівень корупції, тінізація економіки, вади системи державного правочинства. З огляду на це існує нагальна проблема в удосконаленні та активізації запровадження адміністративно-правових механізмів забезпечення інвестиційної діяльності в Україні.

Отже, процес інвестування відіграє важливу роль в економіці будь-якої країни. Інвестування в значній мірі визначає економічне зростання держави, зайнятість населення і становить суттєвий елемент бази, на якій ґрунтується економічний розвиток суспільства.

Список використаних джерел:

1. Якість інвестиційного клімату і рівень інвестиційної активності в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rb.com.ua>.
2. Авер'янов В.Б. Утвердження принципу верховенства права у новій доктрині Українського адміністративного права / В.Б. Авер'янов // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2006. – № 11 (61). – С. 57–70.
3. Закон України від 25 червня 2009 року № 1563-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=156317&fpage=1&text=%EF%EE%E4%E0%F2&x=2&y>.
4. Бень Т. До визначення економічної ефективності інвестицій / Т. Бень // Економіка України. – 2007. – № 4. – С. 12–19. Режим доступа: <http://liber.onu.edu.ua/>.

Куркан О.С.

студент,

Міжнародний гуманітарний університет

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ОХОРОНА НАДР УКРАЇНИ

Економічний та соціальний розвиток України потребує реалізації усіх джерел збагачення національної економіки. Одним із головних елементів державного багатства є наявні на території України надра, що містять мінерально-сировинні ресурси. Відповідно до ст. 1 Кодексу України про надра від 27 липня 1994 року надра – це частина земної кори, що розташована під поверхнею суші та дном водоймищ і простягається до глибин,